

GORÉ SRCA

V J E R S K I T J E D N I K

GOD. V.

ZAGREB, 1. Siječnja 1950.

BROJ 1.

POSLUŠNOST UČITELJA I NJEGOVA MAJKA

Na sve strane novogodišnja čestitanja. Središte pak novogodišnjih blagdanih je najranija mladost Isusova i početak Njegova javnog dječovanja. Evandela, koja se čitaju na blagdan, naročito ističu Isusa kao dvanaestgodišnjeg dječaka u hramu i prvo Njegovo čudo u Kani Galilejskoj. Jedan i drugi dogodaj ih obilježen nepokolebljivim pokoravanjem Isusovim Volji nebeskog Oca. Time nas ova mjesto Sv. Pisma upućuju, što treba najprije i nadu sve da si čestitamo i želimo prigodom Nove Godine. Jedan i drugi dogodaj ističe tu poslušnost u obliku kao nekoga sukoba i tobožnje odrešitosti Isusove prema svojoj Majci. A to samo zato, da se većna naglasi podložnost Isusova Volji Oca nebeskoga.

Dvanaestgodišnji Isus zaostaje u hramu u Jeruzalemu bez znanja svoje Majke i sv. Josipa. Nije to bila kriva neka njihova nebriga. U sticci se naime velikoga mnoštva hodžasnika lako to moglo dogoditi. Osim toga se iz ovoga slučaja vidi, koliko su slobode Marija i Josip priuštili Dječaku kaš zato, jer su poznali Njegovu mudrost i razboritost. Ali je ipak u njihovim srćima uzbudilo veliku zabunu to, što se Dječak izgubio. Tri su Ga dana tražili. I kad su Ga našli u hramu, gde sjedi među učiteljima, reče Marija: »Što si nam to učinio?« Ove riječi ne izgovara Ona u izbudenosti ili neproračano. Ona ne će time prekoriti Isusa. Ona samo tako očituje zabrinutest svoga srca i olakšanje svoje prevelike brige za Nj.

A pronadjeni Isus ne odgovara na pitanje. Ne ispričava se. On postavlja drugo pitanje, s izražajem blaga i nesmijana lica: »Žašto ste me tražili? Zar niste znali, da mi valja biti u kući moja Oca?« (Luka 2, 2). Drugim riječima: »Žašto ste me i potražili ovđe u hramu moga nebeskoga Oca? Zato, jer ste znali, gdje je moje mjesto?« (Luka 2, 48-49). Na taj je način Isus uzdignuo i povahlio gjeskobu i briju svoje Majke i svoga Hranitelja. A time se i ispričao pred onim učiteljima, koji su Ga držali običnim djetetom kao i drugu djecu, ali su se moralni diviti Njegovo mudrosti.

Marija i Josip ipak nisu razumjeli riječi, koje im reče (Luka 2, 50). Obolio su znali, da je Isusov Otac Bog, a hram kuće toga nebeskog Oca. Uz sve to nisu shvaćali, zašto im prije nije kazao, da će ostati u hramu? Zašto se nije ispričao i naveo razlog svoga ostanaka u hramu? Sve je to bilo nerazumljivo njihovim običnim ljudskim predodžbamama i osjećajima.

Marija je znala, da to nije Isus učinio bez višega razloga. Zato je

čuvala sve ove dogadaje u srcu svome: tim više, što je »sišao u Nazaret i bio im poslušan« (Luka 2, 51). O tom je razmišljala i bilo joj je svaki dan malo po malo sve jasnije ono, što Joj je na početku bilo nerazumljivo i vrlo napadno. Ona je naime znala, da je između Volje Božje i želje ljudske često velika, široka i nepremostiva provalija. Bog naime ne uzima uvijek obzir na osjećaje i želje ljudi. I ne ispričava se. U tom i jest zagovetka tripljenja.

Tako je eto radio i Spasitelj. Kao Sin čovječji, Sin zemaljske Majke uvijek se rado i u ljubazno prilagođava Njezinim željama i Njezinoj vojiji. Ali kao Sin Božji, Sin nebeskoga Oca podrediova je svoje i svoje Majke želnosti, osjećaje i želje Volji Božjoj. A nije tako pitao svoju Majku, jer je unaprijed znao, da će se Ona s time složiti.

Drugi je dogadaj u Kani Galilejskoj. Nastala neprilika za mladence i goste. Ponestalo vina. Nježno srce Marijino suočjeva ovu teškoću. A Ona je tako blizu Isusu. Znade, da je svemoguć i predobar. Koliko putata, da Joj je uvijek ispunio svaku želju. Zato se eto i sada obraća k Njemu: »Nemaju vina.« A Isus odgovara ono vrlo odrešito: »Ženo, što ja imam s tobom? Još nije došao moj čas!« (Iv. 2, 1-4).

Ne kaže »snjakoš«. Koliko je toputata rekao u kućici u Nazaretu. Ali

sada, kad nastupa kao Mesija, kao Sin Božji, rijec »majkos bi samo smetala. Kao učitelj evanđelja heća da bude nezavisan. Svi su Mu ljudi jednaki. On je nad svime, što je zemaljsko. Svaka čast, svako mjesto, pa i obiteljske veze, koje su po naravi tako svete i one su Mu onda strane.

»Sto je meni i tebi?« Ne postoje za Nj ni veze, koje su između Sina i Majke. Postoji samo pravo nebeskoga Oca. A to je veće od majčinskih obzira.

»Moje vrijeme još nije došlo. Neski je Otac odredio vrijeme, kad će ja činiti čudo. Jedino Volja Oče je meni mjerodavna. I putokaz je za moje djelovanje. A nisu želje i osjećaji ljudi.«

Odgovor Isusov izgleda nešto okrenut. Ali treba znati, da sve ovise o glasu, s kojim je izrečen. Marija je razumjela svoga Sina. U Njegovu glasu i izražaju lica nije bilo ništa odbojno. Zato je i naredila slugama: »Stogod vam reče, učinitelj!« Ona se svome srcu potupnomu podložila. Volji Božjoj. »Zato...« Njezinu molbu kod Sina imala potouoni uspjeh i takvu snagu, da je Isus učinio čudo. Pretvorio je vodu u vino. Potpuna podložnost Volji Božjoj uvijek je najjače sredstvo da nas Bog uslijedi i zaštiti u svakoj potrebi.

Nova Godina

Svaka je protekla godina jednu završena postaja na način putu u vječnost. Svaka je nova godina početaš novoga putovanja, a ne znamo, kada će se završiti. Ali što mi znadmo, jest izvještaj, da sami snosimo odgovornost za naša djela. Sto je prošla, ne možemo više promijeniti, ali ono, što dolazi, bit će onakovo, kakvom ćemo ga sadržajem ispuniti. Novi su danii još neispisana knjiga, koju će pisati naši postupci, a posao je da istinito i strogo, ne povijajući se ni pred kakavkin obiziran. Ako je naša savjetna matica, ako živimo po vječnim zakonima Pravde i Ljubavi, postizavamo najviše, što možemo postići: prijateljstvo Bože i Njegov blagovis. Život ne može prolaziti bez borbe i tegoba, ali snaga Božje prisutnosti jača našu slabost, pa ako i susatemo. On će nas voditi, ako i padnemo. On će nas prući. Svaka postaja u našem životu jedna je postava bliže našem posljednjem cilju. Vrijeme leti i onda, kada nameće čini, da sporo odmre. Vrijeme ubere plodove naših nastojanja i našeg rada i ništa, što je jedinom nestalo, nije izbrisano. Velika pravednost traži da zadržavljimo obvezama svoga života i svoga dostojanstva. Ne zaboravimo, da smo primili ljubav, da i mi ljubimo. I, konično, ne zaboravimo ni u ovog godišnja, što podnje, da smo mi posvećeni Kristovom životu. Njegovom Krviju i Križem i odredim da budemo dobroj obećanog spasenja u vječnosti,

Poklonstvo Triju Kraljeva

Rođenje Sina Božjega pozdravili su anđeli na nebū, betlehemska pastir i kraljevi, modraći iz daleke zemlje.

Poslijje bezrazličnih srušoma poklonili se božanskom Djetetu i muževi bogati, ugledni i učeni. Mudraci, koji su proučili mnogo znanja, dolaze svjetu Obitelji i darujuvali maloga Isusa, kojega ljudi još ne poznaju. Dolaze Dječeti, koje u zaklonu svoje Majke i Hranitelja posveta slijeti svakom drugom tek redomen djetetu. Ali oni znađu, što je zapisano u svetim knjigama o Mesiju, kojega narodi očekuju. Oni videže znak visina i vjeruju, da jeovo maleno Dječje poklon nebesa; Spasitelj, koji će jednem izvršiti veliko djelo otkrićenja. Mudraci gledaju buducnost, što je drugima zastraši, oni prepoznavaju Najvećega, koji je tek započeo život u ovom svjetu Darivaju Ga zlatom, tamnjanim i mirovom, kao kralja, velikoga svećenika i žrtvu i strelj su, što ugledaju Gospodara života.

U ovim božiljnim danima, kada slavimo blagdan Božje ljubav i naše velike radosti, poklonimo se i mi svim pred betlehemskom Stalicom. Djetinja bezrazličnosti sručala i znanje neka pozdrave Boga-Covjeka. Vjejkovima su ljudi klečali pred Isusom. Ijudi bez razlike dobili, svih staleži, propasti i učeni. Isus je radio zbog svih nas, jer smo svi mi putnici na ovoj zemlji i izgubljeni bez Njegova mlađaša. On nas zove u svim vremenima, jer su nad tokom godina i nad svim mijenjama u svijetu nepronađljivi i vječni Njegov zakoni. On nam donosi radost i utjehu, donosi je nam svinja, jer smo svi mi jedni velike ljubavi i velikog praštjanja. Isus se radi među nama, da nam pomognem u svim našim borbama i teškoćama. Podimo Isusu i danjimo svome Spasitelju našu ljubav i vjeru u Njega. Darujmo svome Učitelju našu molitvu i našu pripravnost, da živimo s Njime u svim našim danima na zemlji i u vječnosti.

SV. MISA I BL. DJ. MARIJA

Odakle to, da je Bl. Dj. Marija tako usko povezana s novozavjetnom krvom i nekrvnom žrtvom? Odatre, što je Dj. Marija prava Majka Isusa Krista. Ono presv. Tijelo, koje je bilo žrtvovano na žrtveniku križa, ona prešv. Krv, koja je bila prolivena za nas na Golgoti. Duh je Sveti sazdan u dječanskom kruhu Bl. Dj. Marije. Isti Spasitelj Isus Krist žrtvuje se nekrvnim nadimom u sv. Misi. Prema tome i ono presv. Tijelo i ona prešv. Krv Gosподina Isusa Krista, koji su žrtvovani u sv. Misi. Nakoder potječe od presvete Majke Isusove, Bl. Dj. Marije, koja što je ono presv. Tijelo Isusove, koje mi blagajemo u sv. Prijest.

Dj. Marija bila je svijsana ovog svog odnosa prema presevoj novozavjetnoj žrtvi. Ona je zato Isusa prikazala odmah, čim Ga je začela, kad Ga je rodila. Prikazala Ga je u hramu, prikazala nebrojeno puta, kad Ga je dojila i hranila. Prikazala Ga je na Krstu, prikazuje Ga i u sv. Misi. Zato s pravom zovemo Mariju svojom Sustaspiteljicom, Posrednicom svih milosti, našom predobrom Majkom i zaštitnicom.

Cesto mi je dolazio na pamet pitanje: »Zašto naš hrvatski narod naziva blagdan Uznesenja Marijina na nebo, Velika Gospa?« Razmišljao sam o tom, i donekle se zadovoljio odgovorom. Ali zašto naš narod zove taj blagdan i »Ve-

liku Misu« — Mašu, a blagdan narodenja Marijina »Mala Misa« ili »Mala Maša«? Dok sam o tom razmišljao, našao sam objašnjenje u tom, da je naš narod poznavao ovu najužu povezanost Sv. Misu i Bl. Dj. Mariju. On više sam se, o tom uvjerio, kad sam našao pristup ostalim značajnim narodnim pjesmama, u kojih duša naroda ovakvo pjeva:

Andell se demislise.

Svetu crkvu sagradisće
Na kamenu, na mramoru.
Na stonaru, na ledenuom.

Ondi Isus Misu reče,

Mandalina svrće zlega,

Sveti Petar odgovara,

A Marija Misu sluša.

Kad je prošla sveta Misa,
Isus Majki progovara:
O Marijo, mila Majko!
Je li kakva moja Misa?

O Isuse, Sine dragi,

Kako ovaj svit nastao,

Tako Mise nije bilo,

Kako Tvoja sveta Misa!

U ovaj pridi-pjesmici — vrlo吊riptopostoj sakrivena je duboka vjerska tajna: Majka Isusova Bl. Dj. Marija najveća je povezana s krvom i nekrvnom žrtvom — sv. Misom. Ona je doista naša Sustaspitelja. Sam Svetišnji občajavajući nam Spasitelja odmah iz grješnika u raju počinjena navještio Bl. Dj. Mariju kao onu, koja će sašti glavu pakienoj zinji.

PRIKAZIVANJE SV. OBITELJI U HRAMU

Nova je Žodina kao jedan veličan hram, u kom su se otklape crkvene duše. I dečaju, da u njih deđe neviđeni veliki svećenik, da ih posveti. A duše su kao svetilišta u kom bi se imao nastaniti gospodar hrama i u njima ostati. Čamne sreće, da se to ispunji u najbolnijoj mjeri u Novoj Godini. Da se obilježi riječ proroka Malahije: »Dok se već doći u svoje svete svetilište njegov gospodar, kojeg traži, i andeo zavjeti, za kojim težiće (Maj. 3).

Ali tega gospodara treba dostojno dočekati. Onako to treba, kako su Gađevci stvarni Štroscon i proročica Ana uime duša, koje su sa Njim čestice u Starom Zavjetu. Simeon je bio bogozapan i pravedan i u Duhu Svetu je bio u njemu. On je kao sakav češko utječu izraelska. I objavio mu je Duh Sveti, da će vidjeti smrť, dok ne vidi Krista Gospodnjega. I dove po Duhu u hram, kad donješi Mariju i Josip dječje Isušu. On Ga ure na svoje ruke i zapjeva svoju značajnu pjesmu: »Sad otpuštaš a mirom slugu svoga, Gospodine, jer vidješ oči moje Spasitelja.«

I proročica Ana se nude tada u hramu. Ona je imala osamdeset i četiri godine. Uđova je. Sedam je godina bila sa svojim mukom. A odjedna godina bila tako udova odlazila u hram. Sva se na njoj posvetila službi Božjoj postom, meditacijama i dan i noć. Bila je deklica čistog i čistača česnoga roda.

I kad je vidjela Spasitelja, stavlja je Bogu i govorila: »Na Njega svima, koji su u hramu.«

Povrijedjeni Pravdi Božjoj porazi naših grješnika ne možemo sami se pošutićemo. Dan i noć. Bila je deklica čistog i čistača česnoga roda.

Ove su dvije duse bile u svesdom raspoloženju. A u hramu nije bilo nista lavnarednog. Donjici su siromašno. Dječete, da Ga po Mojsjevu zakenu priznaju. Da Ga otkope kaša pravedenja. A uistinu On daruje Sebe umjesto zrtvata Staroga Zavjeta, koje su bili moci. Zato On reče svemu nebeskom Ocu: »Kao ja dolazim (Zid. 10, 6).

Kao Dječet Isus počinje sa svojim žrtvama, koje prednosio nebeskom Ocu za naše otkupljenje. Njegov silazak s neba, Njegovo cijelo četvrtinjstvo, avako Njegovo dijelo, trud, znoj, poniranje, zatajivanje, trpljenje rana, krv, smrtni križ, sve je to prikazivanje i žrtvovanje na naše spasenje.

U stvari imade svoj dio i Marija. Kao preteča svih Njeginih boli jest ne-malestrović prorocanstvo Simeonovo u hramu: »Tebi će samoj mac probasti dusu (Lk. 2,35).

Kad bi ljudski red, a naročito izabrani narod znao čljetiti Isusove žrtve:

A to baš ne zna. Božansko je Djetelješ imalo na tlušće protivnosti u svom za-majskom životu. Ono gleda, poređenici, koji su bili dozvoljeni životom premaši. Njegove žrtve, koliki su, koji se Njegovim žrtvovanjem me će potisniti, nego će zaувijek propasti? »Gle, ovaj je počatnik na propast i gospodarske mnogih u Izraelu, i za znak, kom će se protiviti? (Maj. 3).

Za nas će biti najveća strica, ako se nademo među onima, koji će oskorbiti na blaženj život. A to će biti, budemo li se i mi s Isusom znali žrtvovati nebesu. Samo s Njime zajedno možemo to postići, jer Njegova punina sa-vršenstva i moći, može izputiti punu nevjeredost i nemoc. Žrtve Staroga Zavjeta je zabacio Gospodin. Tako će zaboraci naše grješne življenje i nas, ako stupimo pred Njega sami. Ako dođemo pred Njega s Isušem Njegova imenom. Njega ne može odbiti ni začinac.

Zato mi Bogu rado prinесимo našim sljedbenim ručkanju ovu svetu Hostiju. Dječete, koji se za naše žrtvujte. Primo-simo Živu vjeru u ono, što veže nebo sa zemljom, spajanje dviju naravi u tom božanstvenom Dječetu.

Boga tradicijom ne možemo dati i fas u svahu, koja bi bila Njega vrijedna i dosta. To Mu ne može dati ni sveti naši blagoslovni ni sveti mali hvaloslov. To pak može sve da bude Njega dostoјno samo, ako je Isusom, po Isu-ju i Isušu.

Povrijedjeni Pravdi Božjoj porazi naših grješnika ne možemo sami se pošutićemo. Dan i noć. Bila je deklica čistog i čistača česnoga roda.

Ove su dvije duse bile u svesdom raspoloženju. A u hramu nije bilo nista lavnarednog. Donjici su siromašno. Dječete, da Ga po Mojsjevu zakenu priznaju. Da Ga otkope kaša pravedenja. A uistinu On daruje Sebe umjesto zrtvata Staroga Zavjeta, koje su bili moci. Zato On reče svemu nebeskom Ocu: »Kao ja dolazim (Zid. 10, 6).

Kao Dječet Isus počinje sa svojim žrtvama, koje prednosio nebeskom Ocu za naše otkupljenje. Njegov silazak s neba, Njegovo cijelo četvrtinjstvo, avako Njegovo dijelo, trud, znoj, poniranje, zatajivanje, trpljenje rana, krv, smrtni križ, sve je to prikazivanje i žrtvovanje na naše spasenje,

U stvari imade svoj dio i Marija. Kao preteča svih Njeginih boli jest ne-malestrović prorocanstvo Simeonovo u hramu: »Tebi će samoj mac probasti dusu (Lk. 2,35).

Kad bi ljudski red, a naročito izabrani narod znao čljetiti Isusove žrtve:

»Kad te prečasni, kćerke ste mogli pristupiti pogrebnoj toga nesretnog ljudaka, koji je toliko putu napadnim i neubravljim ponosašnjem ometao Vaše nedjeljne propovijed? Kako ste mogli blagoslovići tog smrtnog proroka, i time mi otvarati rajska vrata?«

Svecenik se smjajkoči, finiji smješkom, kojega i nije htio tajiti, pa nije tajto niti svoju simpatiju spram onemogućenog revolucionara. Nastala je autjuna, koja je značila predhvacanje. Gospodin N. gospoda M. gospodu P. jednakom su eštrim kretanjem postavili svoje čašne na stol. Nas župnik je bio na putu, da zugubi prijateljstvo svoga društva. Domaćica je natečela čaši čestim, po-puknula ljubaznu u bljeđanjem proknatinu neugodnog ugodača. Gospoda N. je na-stojala povesti novu temu (predmet) za razgovor — Uzadol! Gusta magla, sivost sunčarika, sitna, gladna kista, što je vam padala, budilo je samo izmernu zlovoljnu mislu. Kada bi, bar župnik htio edgovoriti, objasniti! Kada bi, se bar povelje kakovrat raspravila!

Medutim je župnik popio čaj i činio se razmišljao o nečem. U tem času bio je on jedini, kojemu je godila negeva prisutnost u društvu.

Tada je podigao glavu, počeo govoriti, kao da sam sebi se prati. Glas mu je bio mukavan i umravat, jer duše.

Študali su ga, kao i na daleku uspavanku.

Nas je župnik pričao:

»Na nebesku rascvjetu ljudi poslali su malj andeli. S nos, čama su se doticali nekih svjetnih zvonački, tako da su s njih stresli rosu, a ovo se tračila u svjetlim kapljama i s tihim zvukom. Činio se, da se truzi, zvuk srebrnog

članova Vlade zapadne federalne Njemačke, posebni izaslanik predsjednika francuske Vlade i t. d.

Istovremeno s otvaranjem Svetih Vrata u Bazilici Sv. Petra, otvorena su vrata Vrata i u rimskim Bazilikama. Sveti Ivan Lateralnog, Sv. Marije Velike i Sv. Pavla. U ovim Bazilikama ceremonija otvaranja Svetih Vratiju su obavili kardinali, imenovani od Sv. Oca. Tako je u Bazilici sv. Pavla ova ceremonija obavio kardinal Mgr. Tisserand.

U ponedjeljak na bljeđan Sv. Stjepana, t. j. drugi dan u BiH, rimsko svjetovno i redovno svećenstvo je u velikoj procesiji obavilo poječe spomenim rimskim Bazilikama, kta je ujutru za obišvanje jubilarnog rođenja.

U sredomjesečju, u sv. Petru, obnovljeno je obišvanje bazilika sv. Simeona i sv. Jelene.

U petak, 24. prosinca o. g. na vr-

tu svecanu način je Papa Pijo XII., u svojstvu vrhovne glave Crkve, otvorio Svetu Vratu u Bazilici Svetoga Petra u Rimu. Čime je započela Svetu jubilaru godinu. Sv. Otac se je obukao u crkveno odjelo, dvoranu paramentu i zatim je posao u Sotinski kući. Tomu je poklonio Presvetom Sakramantu i od dekana Kardinalskog Zbora primio goruću svjeću, koja je zatim nosio u procesiju do Bazilike Sv. Petra. U predvorju Bazilike Sv. Petra je primio od kardinala penitencijara čelik za otvaranje Svetih Vratiju. Sveti Otac je zatim pristupio Svetim Vratima i po njima tri puta udario čekićem, pjevajući prvi put: »Otvorte se vrata Bazilike!« Drugi put: »Otvorte se vrata Bazilike!« Treći put: »Otvorte se vrata Bazilike!«

Na Badnjak, 24. prosinca o. g. na vr-

tu svecanu način je Papa Pijo XII., u

svojstvu vrhovne glave Crkve, otvorio

su vrata Vrata i u rimskim Bazilikama.

Sveti Ivan Lateralnog, Sv. Marije Ve-

like i Sv. Pavla. U ovim Bazilikama

ceremonija otvaranja Svetih Vratiju su obavili kardinali, imenovani od Sv.

Oca. Tako je u Bazilici sv. Pavla ova

ceremonija obavio kardinal Mgr. Tisse-

rand.

U ponedjeljak na bljeđan Sv. Stjep-

ana, t. j. drugi dan u BiH, rimsko

svjetovno i redovno svećenstvo je u

velikoj procesiji obavilo poječe spome-

nim rimskim Bazilikama, kta je ujutru

za uobičajeno obišvanje

bazilika sv. Simeona i sv. Jelene.

U petak, 24. prosinca o. g. na vr-

tu svecanu način je Papa Pijo XII., u

svojstvu vrhovne glave Crkve, otvorio

su vrata Vrata i u rimskim Bazilikama.

Sveti Ivan Lateralnog, Sv. Marije Ve-

like i Sv. Pavla. U ovim Bazilikama

ceremonija otvaranja Svetih Vratiju su obavili kardinali, imenovani od Sv.

Oca. Tako je u Bazilici sv. Pavla ova

ceremonija obavio kardinal Mgr. Tisse-

rand.

U ponedjeljak na bljeđan Sv. Stjep-

ana, t. j. drugi dan u BiH, rimsko

svjetovno i redovno svećenstvo je u

velikoj procesiji obavilo poječe spome-

nim rimskim Bazilikama, kta je ujutru

za uobičajeno obišvanje

bazilika sv. Simeona i sv. Jelene.

U petak, 24. prosinca o. g. na vr-

tu svecanu način je Papa Pijo XII., u

svojstvu vrhovne glave Crkve, otvorio

su vrata Vrata i u rimskim Bazilikama.

Sveti Ivan Lateralnog, Sv. Marije Ve-

like i Sv. Pavla. U ovim Bazilikama

ceremonija otvaranja Svetih Vratiju su obavili kardinali, imenovani od Sv.

Oca. Tako je u Bazilici sv. Pavla ova

ceremonija obavio kardinal Mgr. Tisse-

rand.

U ponedjeljak na bljeđan Sv. Stjep-

ana, t. j. drugi dan u BiH, rimsko

svjetovno i redovno svećenstvo je u

velikoj procesiji obavilo poječe spome-

nim rimskim Bazilikama, kta je ujutru

za uobičajeno obišvanje

bazilika sv. Simeona i sv. Jelene.

U petak, 24. prosinca o. g. na vr-

tu svecanu način je Papa Pijo XII., u

svojstvu vrhovne glave Crkve, otvorio

su vrata Vrata i u rimskim Bazilikama.

Sveti Ivan Lateralnog, Sv. Marije Ve-

like i Sv. Pavla. U ovim Bazilikama

ceremonija otvaranja Svetih Vratiju su obavili kardinali, imenovani od Sv.

Oca. Tako je u Bazilici sv. Pavla ova

ceremonija obavio kardinal Mgr. Tisse-

rand.

U ponedjeljak na bljeđan Sv. Stjep-

ana, t. j. drugi dan u BiH, rimsko

svjetovno i redovno svećenstvo je u

velikoj procesiji obavilo poječe spome-

nim rimskim Bazilikama, kta je ujutru

za uobičajeno obišvanje

bazilika sv. Simeona i sv. Jelene.

U petak, 24. prosinca o. g. na vr-

tu svecanu način je Papa Pijo XII., u

svojstvu vrhovne glave Crkve, otvorio

su vrata Vrata i u rimskim Bazilikama.

Sveti Ivan Lateralnog, Sv. Marije Ve-

like i Sv. Pavla. U ovim Bazilikama

ceremonija otvaranja Svetih Vratiju su obavili kardinali, imenovani od Sv.

Oca. Tako je u Bazilici sv. Pavla ova

ceremonija obavio kardinal Mgr. Tisse-

rand.

U ponedjeljak na bljeđan Sv. Stjep-

ana, t. j. drugi dan u BiH, rimsko

svjetovno i redovno svećenstvo je u

velikoj procesiji obavilo poječe spome-

nim rimskim Bazilikama, kta je ujutru

za uobičajeno obišvanje

bazilika sv. Simeona i sv. Jelene.

U petak, 24. prosinca o. g. na vr-

tu svecanu način je Papa Pijo XII., u

svojstvu vrhovne glave Crkve, otvorio

su vrata Vrata i u rimskim Bazilikama.

Sveti Ivan Lateralnog, Sv. Marije Ve-

like i Sv. Pavla. U ovim Bazilikama

ceremonija otvaranja Svetih Vratiju su obavili kardinali, imenovani od Sv.

Oca. Tako je u Bazilici sv. Pavla ova

ceremonija obavio kardinal Mgr. Tisse-

rand.

U ponedjeljak na bljeđan Sv. Stjep-

ana, t. j. drugi dan u BiH, rimsko

svjetovno i redovno svećenstvo je u

velikoj procesiji obavilo poječe spome-

nim rimskim Bazilikama, kta je ujutru

za uobičajeno obišvanje

bazilika sv. Simeona i sv. Jelene.

U petak, 24. prosinca o. g. na vr-

tu svecanu način je Papa Pijo XII., u

svojstvu vrhovne glave Crkve, otvorio

su vrata Vrata i u rimskim Bazilikama.

Sveti Ivan Lateralnog, Sv. Marije Ve-

like i Sv. Pavla. U ovim Bazilikama

ceremonija otvaranja Svetih Vratiju su obavili kardinali, imenovani od Sv.

Oca. Tako je u Bazilici sv. Pavla ova

ceremonija obavio kardinal Mgr. Tisse-

rand.

U ponedjeljak na bljeđan Sv. Stjep-

ana, t. j. drugi dan u BiH, rimsko

svjetovno i redovno svećenstvo je u

velikoj procesiji obavilo poječe spome-

nim rimskim Bazilikama, kta je ujutru

za uobičajeno obišvanje

bazilika sv. Simeona i sv. Jelene.

U petak, 24. prosinca o. g. na vr-

tu svecanu način je Papa Pijo XII., u

svojstvu vrhovne glave Crkve, otvorio

su vrata Vrata i u rimskim Bazilikama.

Sveti Ivan Lateralnog, Sv. Marije Ve-

like i Sv. Pavla. U ovim Bazilikama

ceremonija otvaranja Svetih Vratiju su obavili kardinali, imenovani od Sv.

Oca. Tako je u Bazilici sv. Pavla ova

ceremonija obavio kardinal Mgr. Tisse-

rand.

U ponedjeljak na bljeđan Sv. Stjep-

ana, t. j. drugi dan u BiH, rimsko

svjetovno i redovno svećenstvo je u

velikoj procesiji obavilo poječe spome-

nim rimskim Bazilikama, kta je ujutru

za uobičajeno obišvanje

bazilika sv. Simeona i sv. Jelene.

U petak, 24. prosinca o. g. na vr-

tu svecanu način je Papa Pijo XII., u

svojstvu vrhovne glave Crkve, otvorio

su vrata Vrata i u rimskim Bazilikama.

Sveti Ivan Lateralnog, Sv. Marije Ve-

like i Sv. Pavla. U ovim Bazilikama

ceremonija otvaranja Svetih Vratiju su obavili kardinali, imenovani od Sv.

Oca. Tako je u Bazilici sv. Pavla ova

ceremonija obavio kardinal Mgr. Tisse-

rand.

U ponedjeljak na bljeđan Sv. Stjep-

ana, t. j. drugi dan u BiH, rimsko

svjetovno i redovno svećenstvo je u

velikoj procesiji obavilo poječe spome-

nim rimskim Bazilikama, kta je ujutru

za uobičajeno obišvanje

bazilika sv. Simeona i sv. Jelene.

U petak, 24. prosinca o. g. na vr-

tu svecanu način je Papa Pijo XII., u

svojstvu vrhovne glave Crkve, otvorio

su vrata Vrata i u rimskim Bazilikama.

Sveti Ivan Lateralnog, Sv. Marije Ve-

like i Sv. Pavla. U ovim Bazilikama

ceremonija otvaranja Svetih Vratiju su obavili kardinali, imenovani od Sv.

Oca. Tako je u Bazilici sv. Pavla ova

ceremonija obavio kardinal Mgr. Tisse-

rand.

U

NOVA GODINA ILI BLASDAN OBREZANJA GOSPODINOVА

L. 2. 1890.

Sv. Misa počinje ovakvo: Djelite nam se rođilo i s nām nam je darovan. Na svetu, ujedno ravnatelju nosi zaok svoje vlasti, a njegov je imen Andrej velikoga svetoga. Povijate Gospodinu pjesmu našu, jer nema dneve stvari.

U Poslaništu (Tita 2,11–10) utiči sv. Pavlo, da posrednici Hrvatov treba čeleti dolazak Kristov, a mi da smo Isusovog izabranog naroda, koji treba da razvijaju dobra djela. Predragi! Milost Bogova našeg Spasitelja obiljava se svim hrvatskim i srpskim želja, da te živimo bezboljno i sretno, da se određeno bezboljno i sretno svjetlo tržimo i pravedno i probavimo, i čestomo blaženju nadga i slavimo dužnjaka velikoga Boga i Spasitelja našeg Isusa Krista. On sebe dade za nas, da nas okupi od svakogog bezkrovija i da sebi osobi izabrani narod, koji razvije očko dobrih djela. Ovo govorim i potiči u Isusu Kristu Gospodinu našemu.

U sv. Evandeliju (Lukac 22,21) spominje evanđelista sv. Lukac, kako je Isus osmisljan bio obrezan i kako mu je bilo nađeno Ime Isus. „U ono vrijeme, kada se obavljala osama dana da obrežu dječake, dadeće mu me Isus, kako ga je ondoznao prije začeće.“

Pouka: Ime Isus je ime Boga i Čovjeka, zato je ono slavno i moćno. Prod tim lincem davali strupe, po njemu se milost dobiva, pa tako treba i cedesa se obrazuju. Neka nama bude to sveto ime dragi i milo, pa ga često zauzvratno, osobito u napasti.

BOGOJAVAQNJE ILI SV. TRI KRALJA

6. I. 1890.

Sv. Misa počinje ovakvo: Eto dode vladanje Gospodin: kraljevska je čast u cuci njegovoj i gospodarsko Bože daj kralju sudjelje svoje i pravdu svoju čini kraljevu.

Mjesto Poslaništa: Šta je proročstvo Izraelsko (601.–80), koji predviđa rođenje Gospodinovo, slavi Jeruzalemu i dolazak mnogih naroda na poklon kralju. „Ustani, rasveti se, Jeruzalem, jer je došao tvoje svjetlo i u kraljevi kida sine tvore svjetlo. Digni svoje oči i gledaj. Svi su se oni skupili i dolaze k тебi. Tvoje će sinovi doći Izraela i u tvoje će kćeri ustaniti sa strane. Tada ćeš vidjeti i sjećati da drogosti, snehivat će se i širiti sjećice stec, kada mnoštvo a mno grena prete tebi. Kada k tebi dođe sina naroda.“ Inozemstvo deva prekrće će te, domredzaj. Modrana i Efe, svj. će dolaziti iz Sabice i donositi četvrt u tamjan i navještati će hvalu Gospodnju.“

Sv. Evandelijski (Matej 2,1–12) govori o dočeku mudrača k Isusu na podlon. „Kad se Isus radio u Betlejemu Juhinu u vrijeme kralja Heroda, dođi su s istoka mudrači u Jeruzalem i pitali su: Gdje je židovski kralj? Što se radi? Jer smo vidjeli na istoku njegovu zvijezdu, i dođeli smo mi se pokloniti. Kad je Herod to čuo, preplagao se i s njim sav Jeruzalem. I sabre sve svećeničke poglavare i narodne književnike, tada ih je ispitivao, gdje se ima roditi Krist. A oni mu odgovorile: U Betlejemu Judinu, jer je u tebi izlazi vođa, koji će vladati nad mojim narodom Izraelskom. Herod tada potoljno dozvao mudrače, te ih točno propričio za vrijeme, kada im se pojavila zvijezda. I poslal ih u Betlejem rječnikom: Podite i raspitajte kočno za dijete. A kad ga nadate, javite mi, da li ju dođen, da mu se pokloni. Kad su oni čuli kralja izdole, i ile zvijezde, koju su vidjeli na istoku lata, da je pred njima, dođe dobro i stakla nad mjestom, gdje je bilo dijete. A kad ugledale zvijezdu, vrlo se poveselile. I ulasli u kuću, nadu dijete s Marijom, njegovom majkom, i padaše nifici i poklonile mu se i otvorile svoje blago i obdarile ga zlatom, tamjanom i plišemtenim masti. I u smu opomenuti, da se se vraćaju Herode, vratali su se drugum putem u svoju zemlju.“

Kad je Bog stvorio čovjeka, ediljivo ga je između svih stvorova najviše imeno, što ga stvorio na sliku i priliku svoju: „I stvorio Bog čovjeka na sliku svoju.“ (I Mojs 2,27).

Čovjek je slike i prilika Božju pa svojelj dijal. Duša je dan, stvoren na sliku i priliku Božju, bez kojeg ne bismo mogli ni misliti ni živjeti. Duša je besmrtno biće, koje ima razum i slobodnu volju. Duša je besmrtna ili nemrtna, to će reći, da duša živi i nakon smrti, da će živjeti dobitnik Bog je mogao dušu unistiti, kada što tu je mogao avtoriti. Ali je Bog ne unistava. A zašto ne? Protiv se Božjoj mudrosti, da bi Bog oduzeo život blicu, kojima je dan naručav da trajno živi. Stovise s Božjom se pravodisnički i tako sklopi, da duša živi: dobitnik. Duša po svojoj narativi teži za pravednost, blaženstvo i usavršenjem. Kad bi život duše usvojio ovaj na zemlji, to bi znalo, da je najveći broj ljudskih dana došlo do život, a da im se nisu ostvarile naravne težnje. Na zemlji nema potpune pravde. Ništa ovača djela ne dobijavaju potpunu znaku, a niti dobra djela zaslužuju nagradu. Još manje čovjek na zemlji može postati blaženim. Ta život je na zemlji suza dalmu, gdje se plave i steje, pod teretom života, a o potpunom zadovoljstvu i blaženstvu nema ni gospovina. Potpuna pravednost, puno blaženstvo i savršenost nastupaju tek na nebu, kada groba u vrijestnosti. Ako nema život, i na neku smrti tijela, tada duša ozraje bez očuvanja svojih naravnih težnji. To se pak protivi, zdravom razumu, jer u pariodi ne postoji nista izazvol. Ili drugim rječima: gdje počete naravne težnje, tu mora postojati i njihovo zadovoljenje.

I psiholog, t. j. naučnik u duši, dr

koje dolazimo samim umom, uči nas,

da u čovjeku postoji duša, bliz od ti-

đa, pa različito, kojima po naravi, pripe-

da, da u sebi i za sebe postoji. Duša

stvara pojmove pravednosti, dobitniku

i nebiti, a nebiti, a nebiti, a nebiti,

a nebiti, a nebiti, a nebiti, a nebiti,</

POLNOČKA NA NOTU GODINU. — Sr. Otac Pjlo XII. je potpisao dekret Sv. Kongregacije Sakramentne, kojim se odobrava, da se u svim crkvama svijeta, osim privavnih kapela, može sluziti polnočka na Novu Godinu i to kao novac u svećanosti Svetе godine 1950. Bliski će svaki za svoju bliskupiju odrediti, hoće li se i na koji način u njihovim biskupijama primijeniti ovaj dekret.

SAVEZ KATOLIČKIH STUDENATA Sjedinjenih Država Amerike pridruje posebne hodočašće u Rim. Dosad je prijavljeno preko 1.000 studenata.

JEDAN CLAN DRŽAVNOG DEPARTAMENTA Sjedinjenih Država Amerike osnovao je pokret s isključivanjem sadacima, da moli za mir. Taj pokret odvaja svaku biločrku organizaciju, kao i svaku novčanu pomoć. Osnivač toga pokreta je katolik, ali u njegovih 638 grupa ima i mnogo nekatolika, čak i Židova.

U MILANU je gradonačelnik priredio primanje za prve hodočašnike iz Argentine, koji su se našali u Rimu, poslušavajući svečinu sv. Marije Veče.

DUHOVNI ASISTENTI Katoličke akcije Italije pridruju se hodočašnicama, kojih u Italiji ima preko 280, dane duhovne rekonstrukcije (obnovne) kao pripravu na Svetu Godinu.

KATOLIČKI NARODNI POSLANIČI u zapadnoj Njemačkoj zaključili su, da će prije i poslije svake skupštine da se mole Bogu. U tu svrhu će biti im stavljeni na raspodjeljanje posebna zuba u "Bundeshaus-u".

TALIJANSKA VLADA sprema veliku amnestiju kažnjivima. Senat je već odobrio prijedlog. Tačno je Italija poslije Irake i Brazilije treća država, koju u vezi sa Svetom Godinom daje veću amnestiju.

U FREIBURGU (Breisgau) odlikovanju su od Sv. Oca Pjla XII. visokim odlikovanjima dr. Rubi i njegova gospođa. Oni imaju dvanestero djece, od kojih je već pet sinova zaređeno za svećenike. Nadbiskup freiburski predao je srećnim roditeljima navedenu odlikovanja prilikom redenja njihova petog sva-

P. VILIM DE JERPHANON umro je nedavno u Rimu. Bio je glavni kustos arheolog i bizantinist. Glasovite su njegove studije o bizantskoj umjetnosti u Konstantinopolju, kiskskim miniaturama i staro-krišćanskom ikonografijom. Bio je svećenik "ordini" i zavoda "Russicum".

RELIGIOZNI FILMOVY — Na inicijativu jednog protestantskog društva filmske kompanije u Hollywood-u su učinile, da tokom duge godine snime tri deset filmova, u kojima će se s kraćim stanovištu rješavati razni problemi. Filmske kompanije su prihvatile ovu inicijativu, očito potaknute čljenjenjem, da filmov krišćanskog sadržaja naletuje na sve bolji i bolji prijem kod filmske publike svijeta.

ODLIKOVANJE DANSKE REDOVICE — Danska vlast je odlučila, da podijeli jedno od najvećih danskih odlikovanja katoličkoj redovnici S. E. Editi, koja je za vrijeme rata, prilikom bombardiranja Kopenhagena, svojom požrivočnošću spasila život pedesetorici kopenhagenčkih dječaka.

KATOLIČKI RADNICI U ENGLSKOJ. — Među katoličkim radništvom u Engleskoj se sve više jača pokret njihovog stručnog udruživanja na katoličkim naredbama. Nedavno je za katolički radnički pokret nastalo osnovano društvo "Mlad Radnik", koje organizuje i brojčano sve više napreduje.

PROBLEM STANOVA. — U mnogim državama, koje su za vrijeme rata stradale od bombardiranja i ostalih ratnih pustošenja, sve više se osjećaju katolički radnici, da rješenje stambenog pitanja za radnike. I u Italiji katolici pokazuju istu inicijativu. Mlanski nadbiskup kardinal Schuster je osnovao fond za gradnju stambenih zgrada i u samom jednom tjednu se je u takoj skupini preko jedne milijarde lira

prenesena na blagdan Bezgrešnog Začeća slike Majke Božje i Spasiteljice sv. Marije Veče u baziliku sv. Petra, gdje je tri dana bilo izloženo i pred kojom je Sv. Otar u nedjelju 11. prosinca služio svetu misu. Isti dan prenesena je slika opet u veljoj procesiji u baziliku sv. Marije Veče.

»BLAGDAN BORA« zvat se ubuduće službeno u Madarskoj božić. Svetkovina sv. Stjepana pretvorena je u svahvalu za žutvu.

ZANIMLIVI HODOCASNIK. — Lovatar Novak, dječak iz Čehoslovačke, prevelo je pješice put od 1000 km iz svoje domovine do Vatikanica. Dječak nije imao nikakvih isprava, iako je putem do Vatikanica prešao više granica. Na ulazu u Vatikan je izjavio papinom gardistu, da je ovaj put prevadio s namjerom, da vidi Sv. Oca. Sv. Otar ga je primio, pa kako je dječak izjavio, da nema nikoga na svijetu, predali su ga na opskrbu časnim sestrama, došli mu se već odgovarajuće zaposlenje.

KATOLIČKI FILM. — Internacionali katolički filmski ured održao je sastanak glavnih suradnika katoličkog filma iz svih krajeva svijeta. Na ovom sastanku je donesena odluka, da se povodom Svetе Godine organizira hodočašće katoličkih filmskih radnika iz članova svijeta. Osim toga donesene su odluke i o tome, kakvi će se religiozni filmovi snimati povodom Svetе Godinе.

— U Belgiji je počeo izlaziti Internationalni katolički filmski časopis, koji će obrađuju pitanja katoličkog filma. Časopis se tisku na francuskom i španjolskom jeziku.

— Na filmskom festivalu u Veneciji dobio je jednu od prvih nagrada talijanski katolički film "Nebo u močvaru". U ovom filmu se prikazuje život blažene Marije Goretti, djevojke mučenice sv. distoce.

— Na istom festivalu u Veneciji nagradeni su i francuski katolički filmovi "Trubadur veselja" i "Evangelie iz kurenja".

ZA SVEĆENIČKA ZVANJA. — Kao što je poznato, u Francuskoj se osjeća velika nestaća duobribljeničkoga clercia. U Parizu postoji već 25 godina "Centar za svećenička zvanja", koji se brine za odgoj svećeničkog poslata. Ovaj centar je sada sebi stavio u zadatku da u što skorije vrijdo Frančusku dobiti 10.000 novih svećenika. Svi francuski katolici su pozvani, da prikazuju svoje molitve i žrtve u ovu nakamu Inače, akcija za svećenička zvanja se vodi preko propovjedaonica, filmova, radija i novina. Francuski katolici su pozvani, da osim molitvene akcije za ovu nakamu prikupljaju i materijalna sredstva potrebna za odgoj svećeničkog poslata.

CRKVU POD ZEMLJOM građiće francuski katolici između Marsellea i Toulona, na mjestu, gde je prema povijesnoj predaji živjela polenerka Marija Magdalena. Ova je spina bila u Francuskoj veoma stovana i k u koj je hodočašće mnogo poznatih historijskih lica. Boravio je ovde slavni pjesnik Petrarca, sveti kralj Lujpedit, osman papu vodio je ovome procesiji i nebrojeno mnoštvo biskupa i svećenika, među njima i Lacordaire, molito je ovide.

U XIX. vijeku bio je blizu slijipe sagraden samostan časnih sestra, a kasnije mala crkvica. Sada će francuski katolici podignuti — prema načrtima poznatog arhitekta Le Corbusiera — podzemnu katedralu, koja će biti nazvana "katedralom utječne", a hodočašnici će u njoj moliti za oproštenje grejeha.

IZMEDU INDIJSKE VLADE i indijskih biskupova izbilo je spor zbog diskriminatorskog (različnog) stava, koji su u davanju pomoći siromašnim Indijcima zauzele organi vlade prema indijskim kraljevima. Budući da takvi vlasti imaju sada u Indiji preko 300.000. indijski biskup Potakamuri intervenirao je kod nadležnih organa.

Iz kataličkog svijeta

ZLATAN CEĆIK I ZLATNU MORTARNICU, kojima je Sv. Otar na Basildonu otvorio svetu vrata, predali su talijanski katolički radnici Njegovoj Svetosti. Kardinal Verde, koji je u basilići Santa Maria Maggiore otvorio svetu vrata, primio je zlatan čekić i zlatnu mortarnicu iz ručku poglavara Spanjolske, u smislu tradicije, prema kojoj su spanjolski katolici posebno povezani s ovim svetištem. U ostalim bazilikama služili su čekići i mortarnice, koje su se već prije upotrebivali kod otvaranja svetih vrata.

U SAN SALVADORU (Srednja Amerika) održan je 23 studenoga o. g. pravoslavni kongres, otkaz San Salvador postoji kao samostalna država. Učesnicima kongresa uputo je av. Otac Pjlo XII. svoj očinski blagoslov. Za vrijeme trajanja kongresa održan je i sastanak biskupova iz Srednje Amerike.

STUDIJ SOCIJALNIH ENCIKLICA U AMERICI. William Downing, profesor sociologije : ekonomije na katoličkom sveučilištu u Creightonu (Nebrasika) objavio je u katoličkoj reviji ("Casopisu Američkih zanimljivih statistika o studiju Papinih socijalnih enciklika na katoličkom sveučilištu u Sjevernoj Americi. Rezultati ovih statistika govore, da jedva 25% studenata dobiva za vrijeme svoga studija (nauke) jednu približnu iscrpu poduku o socijalnoj nauci Crkve Razlog je to, što je nastavni program sastavljen tako, da se studij enciklika "Rerum Novarum" i "Quadragesimo Anno" preduvaja samo one studente, koji upisuju sociologiju i ekonomiju, kao specijalnu studiju.

LUCIEN DESCAVES, član francuske Akademije Goncourt, umre je nedavno pobožnom smrću u 85. godini života. Descaves se obratio na katoličku vjeru prošle godine, i to pod utjecajem dječaka obraćenja Karla Huysmansa. Bio je poznat kao književnik bez ikakvih moralnih rasada.

U ZNAMENITOM BAVARSKOM PROSTORIŠTU Altötting bilo je od travnja do listopada 1949. preko 250.000 posjetilaca. **OSEN RUKA** sv. Franje Ksaverijskog, koja se čuva u isusovcu katoličke crkve na Gesu u Rimu, a koja je bila odnesena na pravoslawu u Japan, vraćena je avionom u Rim, u kurtiju Družbe Isusove, odakle će 18. prosinca u svečanoj procesiji biti prenesena u crkvu sv. Gesu.

KAO PRVI KONGRES Sveti Godinu je održat će internacionalni komitet katoličke mladine svoj kongres u Rimu od 21.—23. prosinca. **PJESENICE IZ TURINA U RIM** isla su kod hodočasnici, da bi izvršili svu zajednicu, dva turista. To su bivši ratni zarobljenici, koji su se zavjetovali, da će iz zahvalnosti prema Bogu pjesice ići u Rim.

IZASLA JE PUBLIKACIJA na rabinim jezicima o povijesti i smislu Svetih Godina, koje treba da služe ubrzavanju duhovnog preporoda Crkve-Cršćanstva.

U KÖNIGSTEINU u zapadnoj Njemačkoj pretvoreno je jedno gimnastičko dvorana u crkvu. U Königsteinu nalazi se bogoslovno sjemenište za blagije iz istočne Njemačke. Imo 160 svećeničkih pripravnika.

REPUBLIKA HAITI podigla je svoje poslanstvo kod Vatikanica na rang ambasade.

KATOLIČKE EMISIJE na "radu Kanade uređene su tako, da se od 15. listopada ove godine svake subote poslje podne i svake nedjelje prije podne može čuti lagano shvatljivo izlaganje katoličke nauke. Imo posebni emisija za radnike, bježnike, pravnike i t. d.

PJLO IX. ponovno je 29. IX. 1850. uvedeo pitanje engleske hierarhije, i tako da je optužila Westminster sjednicu nadbiskupiju, kojoj je priklučeno

POVODOM 200 GODISNIJE gravog grada republike Haiti Port-Au-Prince uputio je Sv. Otar Pjlo XII. na radu govor katolicima Haitija, i to na blagdan Bezgrešnog Začeća.

ZA VRJEME SVEĆE GODINE prisustvovat će Sv. Otar dvjema velikim svećanostima izvan Vatikanica, i to 2. lipnja posveti crkve sv. Eugenija (na imendan sv. Oca) i na Tijelovo, kad će sam Sv. Otar nositi prevesto Ostativo procesij na trgu sv. Petra.

ALBERTO GORI O. F. M. (franjevac) imenovan je za patrijarha u Jeruzalu. O. Gori posvetio je cijeli svoj život radu na Bibliji i uspore Svetoj Zemlji.

HOLANDSKI MINISTAR za obnovu zemlje izjavio je, da će obnova poručenih ili oštećenih crkava u Holandiji stajati oko 125 milijuna holandskih florina. Jedan dio od te svote preuzeo je na sebe holandska vlada.

GRAD ZÜRICH u Švicarskoj, koji je 1850. imao samo 7% katolika, sada od 380.000 stanovnika ima 111.000 katolika.

POLJOPRIVREDNI FAKULTET otvoren je 3. studenoga o. g. u Piacenzi (Italija) kao da katoličkih sveučilišta Presvetog Srca u Milani. Biskupi. Engleski katolički biskupi namjeravaju na stogodišnjem događaju da zajednički počuđi način na koji se učenici učaju.

Pred Božićnim jaslicama

Prenosimo se duhom 2000. godina unatrag i završimo u jednu špunu blizu Betlehema. Većas je. Sunce već nagnulo prema zapadu. Na zemlju se (tako spušta) mrak i čitavom prirodom je zavladala nešta sređena tišina. Ali kdo se je smjestio u toj potrganoj špuli, koja služi pastirima kao zakloniste kamo se zaklanjuju za vremenskih nepogoda. Pastiri koji su tu u blizini psali svoja stada, sa zauđenjem su se pitali, kako to da nijesu ti strandi našli mjesto u gradu.

No, ljudi su se putnike odbili. Ali ipak, što se kada dogodio najveći događaj, da se kada dogodio na svjetu. Sam Bog je u ljudskom obliku slišao na svjet. Putnici su se nekako amestili i očekivali daljnje događaje. Približila se ponos. Već se približilo čuša silaska Gospodnjeg. Ispunjila se tisućugodišnja načina i sređi pastirima kao zakloniste kamo se zaklanjuju za vremenskih nepogoda. Pastiri koji su tu u blizini psali svoja stada, sa zauđenjem su se pitali, kako to da nijesu ti strandi našli mjesto u gradu.

Na ljudi su se putnici odbili. Ali ipak, što se kada dogodio najveći događaj, da se kada dogodio na svjetu.

Sam Bog je u ljudskom obliku slišao na svjet.

Putnici su se nekako amestili i očekivali daljnje događaje. Približila se ponos. Već se približilo čuša silaska Gospodnjeg. Bog nas je tako ljubio, da le

svoga jednorogog sina poslao da nam spasi. Zamislimo se, koliko je zlo grijeh, kad nije Bog ni svoga sina poslao da strelja nego Ga je poslao na svjet da

Mu poda zadovoljstvu na našu grijehu. A opet s drugu strane, kolika je ljubav Bog prema nama grijesnicima ljudima.

Usto nije učinio za nas samo da se spasimo. Ponudio se toliko, da se roditi u Štaciji. Tu je sve prosti i slobodno.

Pastiri dolaze, klanjaju se i daju malog Sjaja.

Pokazuje se divna nebeska svjetlost, a anđeli pjevaju Slava Bogu na vijesti o zemlji miru i zemlji.

Promatrati taj prior sjetimo se, da nije naveča srca u zemljaskom obliku i bogatstvu, nego u unutarnjem miru i čistosti srca.

Na Božić se raduje svakog kršćanaca sreće, jer osjeća mešac malj dio od one vječne ljubavi Isusove. Da je lute došao na svjet sa slijedom vojskama i zemaljskim bogatstvom, svjet Ga ne bi bio primio, ali baš zato što je došao u pojedinosti i tlu bez svjetlosti boje, osvojio je sreću ljudi zavjeti, koji će im olakšati trpljenje. A trpljenje je problem koji će uživati ljudi zavjeti, a to je naš novorodenec Kralj i Svetište).

Uzdignimo naša srca k Njemu i molimo neka on svojom ljubavlju Isusovoj osojiti i tlu bez svjetlosti boje, osvojiti sreću ljudi zavjeti, koji će im olakšati trpljenje, a to je naše duše i sreća.

Dr. Pavlo Loncar, kanonik, Zagreb, Kapitol.

— Pojedan broj stoji z. Din.